

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Quæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

De Lege Externa

Beati, Gabriele

Augustæ Vindelicorum, 1729

VD18 80376800

23 An lex interdicens Populum vnius Ciuitatis, compræhendat etiam a ibi domicilium habentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39888

rabilibus, licet inferre, quod veniant etiam in odiofis; Nam fauores sunt ampliandi, odia vero sunt restringenda. Sic ut ergo filius adoptivus venit nomine filij in fauorabilibus, non vero in odiofis; ita Religiosi venire possunt in fauorabilibus nomine Cleri, non vero in odiofis.

15 Ad tertiam Respondetur; Ex eo, quod Religiosi gaudeant priuilegijs Clericorum, inferri solùm posse, quod veniat nomine Cleri in fauorabilibus, non vero in odiofis. In his autem non veniunt neque nomine Cleri, neque nomine Populi, cum sint exempti, neque sint sacerdtales, qui soli dividuntur in Populum, & Clerum, sed Regulares.

COROLLARIA.

16 C Olligitur ex dictis primò; Si interdicerentur Personæ Ecclesiastice, tunc fore, vt interdicerentur etiam Religiosi; ipsi enim verè sunt Personæ Ecclesiastice non minus, quam Clerici, & sub Ecclesia protectione viuunt; sicut cum interdicuntur Doctores alicuius Ciuitatis, censentur etiam interdicti Do-

tores Clerici, & cum interdicitur aliqua familia, censentur etiam interdicti Clerici de tali familiâ; Sicut enim nomen Doctoris, & familiae, est nomen tam Laicis, quam Clericis commune, ita nomen *Personæ Ecclesiastice*, est tam Clericis, quam Religiosis commune.

Aula par. §. disp. I. dist. 4. concl. 9.

Secundò; Interdicto Clero, post *Trident. sess. 23. cap. 6. refor.* non censeri interdictos tonsuratos, & minoribus solùm ordinibus initiatos; quia per hoc solùm, non gaudent priuilegio Clericali; Tridentinum enim; vt priuilegio Clericali gaudeant, requirit, vt incedant in habitu ac tonsura, & alicui Ecclesiæ inserviant, vel per Episcopum ad studendum in Clericorum Seminario, aut in aliquâ Schola, vel Vniuersitate, sint destinati *Trident. sess. 23. cap. 6. reform.*

Tertiò; Interdicto Populo Ciuitatis, non intelligi interdictos, qui habitant in suburbib⁹, quia verè non sunt de populo Ciuitatis; si tamen aliqui ex illis, essent, censerentur interdicti, quia essent pars populi interdicti.

Q V A E S T I O XXIII.

An Lex interdicens Populum unius Ciuitatis, comprehendat etiam alibi domicilium Habentes.

C A S V S.

I V IR quidam nobilis, in duabus Ciuitatibus domicilium habebat. Accidit autem, vt in alterâ earum, Populus, propter vestigalia à Personis Ecclesiasticis, violenter exacta, in interdictum inciderit. Quæritur; Vtrum Vir iste Nobilis, huic interdicto subiaceat.

R. P. Beati Lib. II.

R

SVM-

SUMMARIUM.

- 3 Lex, vnius Ciuitatis Populum interdicens, comprehendere videtur etiam alibi domicilium Habentes.
- 4 Nam est verè de Populo interdicto.
- 5 Et illius Communitatis commodum sentit.
- 6 Et sentiret Onus tributi, si illi Communitati imponeretur.
- 7 Interdicto tamen non subiacet.
- 8 Cum & què sit pars Populi non interdicti.
- 9 Et sentiat incommoda Communitatis non interdictæ.
- 10 Nec Innocens, puniri debeat.
- 11 Et odia sint restringenda.
- 12 Interdictum comprehendit eos, qui sunt solum de Populo interdicto.
- 13 Nec sentire quis debet incommoda, que alterius etiam Communitatis bonis priuant.
- 14 Onera localia vnius Communitatis, alterius privilegijs non priuant.
- 15 Si quis reperiatur in loco interdicto, tunc comprehenditur.
- 16 Qui alio transferunt domicilium, defnunt comprehendendi.

RATIONES DVBITANDI.

IN lege pœnali, verba, quæ duplēm habent significationem æquè propriam, in strictiori accipi debent, cum odia sint restringenda. Vnde lex prohibens delictum sub aliquà pœna, intelligenda est de delicto in sua specie consummato; ut docent Auctores communiter apud Bonac. de Matrim. quest. 4. pun. 16. num. 4. Quia tamen verba generalia, generaliter sunt accipienda; adhuc est difficultas; an lex interdicens Populum vnius Com-

munitatis, comprehendat eos, qui alibi etiam domicilium habent.

Et quidem, quod comprehendat; & 3 consequenter, quod Vir nobilis interdicto subiaceat, docent Angelus, v. interdictum. 1. num. 4. Tabien. eodem §. 10. Rosella n. 8. Calderin. de interdicto memb. 2. num. 39.

Primo; Quia est verè de Populo interdicto, & pars illius; sed cum interdictur generaliter Populus, interdicuntur omnes, qui sunt de Populo, & eius pars; Ergo Vir nobilis sub interdicto comprehenditur.

Secundo; Quia, qui sentit commodum, etiam incommodorum particeps esse debet, cap. qui sentit. de reg. iur. in 6. Sed Vir iste nobilis, fruitur honoribus, ac commodis Populi interdicti; Ergo eius etiam onera subire debet, & consequenter interdictum.

Tertio; Quia, si Populo interdicto impositum fuisset à Principe tributum, etiam Vir iste nobilis, ad illud tenetur concurrere, sicut alij de Populo, cum non minus sit pars Populi, quam alij. Ergo, cum ab Ecclesiâ eidem Populo fuere impositum interdictum, ipse etiam illi subiacere debet, non minus, quam alij de Populo; Non minus enim est pars Populi, quam alij.

RESOLVTO.

Respondet tanien; Virum nobilem, interdicto non subiacere. Suar. disp. 32. de censur. sect. 2. num. 16. Filiuc. tratt. 18. cap. 2. quæst. 5. nu. 14. Bonac. d. 5. de cens. pun. 1. num. 17. Aula p. 5. disp. 1. d. 4. concl. 4. Sylvest. v. interd. 2. num. 13. Conincb. dis. 17. d. 1. n. 12. Sayr. lib. 5. cap. 4. n. 18. & alij apud istos,

Primo;

8 Primò; Quia, cum Vir nobilis & quæ sit pars Populi interdicti, & non interdicti; nulla est ratio, cur potius subire debat onera Populi interdicti, quam censeri liber cum Populo libero.

9 Secundò; Quia, qui sentit incommodum, etiam commodum sentire debet. Sed Vir nobilis, particeps est onerum Populi non interdicti. Ergo particeps esse debet etiam commodorum, & consequenter libertatis ab interdicto, qua gaudet Populus non interdictus.

10 Tertiò; Quia, interdictis terris aliquius Principis, non intelligitur interdicta terra, cuius ipse in solidum, sive indivisi, cum alio Innocente, est Dominus, ne Innocens absque culpâ puniatur; *arg. cap. final. i quest. 4.* Ergo eodem modo; interdicto Populo, non intelligitur interdictus Ciuis, qui simul indivisi, est etiam pars alterius Populi non interdicti, ne Innocens, absque culpâ, puniatur, quatenus enim est pars Populi liberi, est omnino innocens; & aliunde causam interdicto non dedit ut suppono.

11 Quartò; Quia odia sunt restringenda, & fauores ampliandi. Sed interdictum, est res odiosa, & libertas est res fauorabilis. Ergo Vir nobilis censendus est potius liber cum Populo libero, quam interdictus cum interdicto.

OBIECTIONVM SOLVTIO.

12 Ad rationes in contrarium Respondeatur; Ad primam. Virum nobilem, non esse solùm de illo Populo, sed etiam de alio libero. Interdictum autem, eos, solùm interdit, qui sunt solùm de illo populo, non verò qui sunt etiam de alio;

Qui enim est etiam de alio Populo, debet potius esse liber cum libero, quam interdictus cum interdicto; quia interdictum, cum sit odiosum, est restringendum; libertas verò, cum sit fauorabilis, est extendenda.

Ad secundam Respondetur; Qui sentit commodum, debere quidem & onera sentire, sed ea solùm, quæ continentur intra limites eiusdem Communitatis, non verò, quæ priuant bonis etiam extra illam Communitatem, & ad aliam Communitatem non pertinentibus, ut est interdictum. Imo argumentum retorqueri potest; Nam Vir nobilis, sentit onera alterius Ciuitatis liberae. Ergo etiam sentire debet & commoda, & consequenter immunitatem ab interdicto; cur enim hoc commodum est illi denegandum;

Ad tertiam Respondetur; Onera localia vnius Ciuitatis; ut est tributum; non impedire Virum nobilem, quin gaudeat commodis alterius Ciuitatis, ideoque illi incommodo subiacere. At interdictum, priuat commodis non solùm in Ciuitate interdicta, sed etiam in liberâ: Äquum autem non est, ut qui sentit onera Ciuitatis liberae, eius etiam commoda non percipiat.

COROLLARIA.

Colligitur ex dictis primò; Virum nobilem, si reperiatur in loco interdicto, tunc censendum esse interdictum; quia tunc est verè de Populo interdicto, non solùm quasi habitualiter, ratione domicilij, sed etiam actualiter ratione actualis habitationis; De Populo verò non interdicto, est solùm habitualiter, ac

R 2 remo-

remotè, ratione domicilij, sed non actu-
aliter ac proximè; hæc autem potest esse
ratio sufficiens, cur interdicto tunc poti-
us subiaceat, quād Populi non interdi-
cti gaudet libertate.

16 Secundò; Eos, qui, post interdictum,
alio transferunt domicilium, desinere
esse interdictos; quia desinunt esse pars
Communitatis, vel Populi interdicti.
Dummodo tamen ipsi causam culpabilem

interdicto non dederint; Nam hi, vbi-
que sunt interdicti: ex cap. Sieur de sent.
excom. in 6. Contra verò; Qui in loco
interdicto domicilium constituunt, sta-
tim fiunt interdicti; quia fiunt Concives
Populi, siue Communitatis interdicta;
propter quam etiam rationem dum inter-
dicitur Populus, subiacent interdicto et-
iam Ciues absentes.

Q V A E S T I O XXIV.

*An Lex obligans ad reuelandum, comprehendat rem sub secreto
scientes, & actu in territorio non
existentes.*

C A S V S.

TITIUS Romæ degens, testamentum quoddam originale, sibi à Sempronio missum, vt Aduocatos consuleret, an fideicommissum in eo insertum, in aliquibus nominatis personis expirasset, eidem Sempronio cum Aduocatorum sententijs remiserat. Accidit autem, vt literæ cum testamento, alterie eiusdem nominis, & cognominis Sempronio, in eodem loco degenti, redditæ fuerint, quilectas, Sempronio deinde, cui mitrebat, reddidit. Post aliquot menses, Quidam, prætendens, fideicommissum adhuc non expirasse; cum, omnibus adhibitis diligentij, testamentum inuenire non posset, ab Ordinario suo petijt, vt sub poena excommunicationis mandaret, vt quicumque dictum Testamentum haberet, vel sciret detentorem, intra duos menses reuelaret. Quæritur; Vtrum Sempronius, cui per errorem redditæ sunt literæ, & Titius Romæ degens, cum sit eiusdem Diœcesis, reuelare teneantur.

S V M M A R I V M.

2 Lex obligans ad reuelandum compre-
hendere videtur, etiam sub secre-

to scientes, & extra territorium
existentes.

3 Pter-